

har brugt omkring 875 millioner kr. på at putte ned i lommer på folk, der har stået på private hospitaler. Penge – som ikke er kommet nogen til gode, som vi ikke har fået mere sundhed for pengene for. Hvordan kan de komme de øvrige patienter i det danske sundhedsvæsen til gode? For vi skal jo huske på, at frit valg er jo ikke noget, som er for alle patienter, selvom ministeren siger det. Det er for de patienter, hvor der er et privat alternativ. Der er masser af patienter i vores danske sundhedsvæsen, der venter på behandling, fordi der ikke findes nogen alternativer. Fordi de enten har en for speciel diagnose, speciel type sygdom, eller de fejler noget, hvor der ikke er nogen DRG-takster, eller de fejler noget, hvor der er ikke nogen som helst, der har ønsket at gå ind på det marked. Alle de mennesker kan vel ikke have gavn af, at der mangler 879 eller 875 eller 900 millioner – vi ved det jo ikke præcist – kan vel ikke have gavn af, at de penge er blevet ødslet bort til andre formål.

Ja – det må være mit indledende spørgsmål.

Preben Rudiengaard: Og så er det Lone Dybkjær, værsgo Lone!

Lone Dybkjær: Jeg håber, vi får talepapiret over elektronisk, sådan at vi får mulighed for, at også andre kan se det. Jeg synes, det var et utroligt interessant talepapir.

Det andet, jeg vil sige, det er, altså det Radikale Venstre, som jo er en del af oppositionen har aldrig haft nogen ideologisk modstand mod privathospitaler. Det har vi udtalt fra dag ét. Derfor synes jeg, ministeren i hvert fald i visse sammenhænge skal prøve på at ligesom skille tingene en anelse ad, sådan at vi får en reel diskussion, og vi ikke får den der med, du siger ét, som man aldrig har sagt. Det har jo aldrig været en rigtig god måde at diskutere tingene på. Det var jo helt klart, hvad ministeren sagde, det vil jo også fremgå af det talepapir, vi får sendt over, at i modsætning til oppositionen har regeringen ikke nogen ideologisk modstand mod privathospitaler. Men det er sådan bare en appel til ministeren om en måske fair ... fair omtale af oppositionen, selvom det måske er meget at bede om.

Så vil jeg sige, at ministeren siger, at vi skal have mest sundhed for pengene. Hvilke undersøgelser er der, for vi får mest sundhed for pengene. Altså hvad ved vi om det. Jeg har helt med på, at ministeren siger, vi vil have en patientrettighed, som gør, at man kan vælge et andet sygehus efter én måned. Men kan det ikke udmærket være i konflikt med mest sundhed for pengene. Det er i orden, hvis ministeren siger – jamen jeg foretrækker det valg – koste hvad det koste vil. Så må vi andre jo spørge til, hvad det koster rent faktisk. Og det jo dét, vi gerne vil, vi vil gerne vide, hvad koster den rettighed. Det er da et meget berettiget spørgsmål fra en opposition. Jeg synes også det her med, at vi ikke selv er kommet med vores DRG-takster og forslag og alt muligt andet er sådan en – ja, en underlig måde at argumentere på, når ministeren selv har været adskillige år ved hjælp af sit embedsapparat i at finde ud af, hvad er op og ned i det her, så kunne man måske sige, at det ville være temmelig letsindigt af os andre at begynde at begive os ud på den galej. Når så oven i købet ministeren ikke gider oplyse noget som helst om nogen ting inden for det her, så bliver det jo ikke nemmere. Altså jeg synes, det er i orden, at man siger, at der skal være et andet sted at gå hen. Men det er jo ikke i orden at sparke et marked i gang. Dét, der vel har været filosofien, er, at man kunne konkurrere på lige vilkår, og at man, hvis man var i den private sektor, ja så havde man nogle fordele, som den offentlige sektor ikke har. Det har man jo, man har jo ikke noget uddannelseskraft og forskningskraft, og hvad ved jeg. Så jeg mener, dét, der var meningen med de private hospitaler var jo, at de, fordi de havde en anden tilgang til det, en anden indfaldsvinkel, måske nogle andre aftalesystemer med dem, der var ansat, kunne være et reelt alternativ, uden det kostede mere. Det ministeren siger med det her er, at man vil sparke et marked i gang, det kan man jo ikke tolke som noget som helst andet sprogligt set, end at man har villet give nogle penge til sektoren. Eller hvad mener ministeren med at sparke et marked i gang, det må jo ... hvad er det ... hvad er det, man har villet gøre for at sparke det marked i gang. Det har så været det frie sygehusvalg eller hvad?

Preben Rudiengaard: Ja, det var to spørgsmål, værsgo minister, der er mange endnu.

Sundhedsminister Jakob Axel Nielsen: Til Sophie lige i en lidt anden boldgade i starten, inden jeg kommer ind på dét, der vedrører det udvidede frie sygehusvalg, fordi du også lige talte noget om akut sygdom.